

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 19 december 1990

inzake oplegging van een geldboete op grond van artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad

(IV/32450)

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(91/55/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad van 22 december 1986 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 16 en 19,

Overwegende hetgeen volgt :

I. DE FEITEN

- (1) Secrétama is een privaatrechtelijke vennootschap die in 1954 is opgericht voor het verrichten van diensten in verband met de toepassing van overeenkomsten tussen scheepvaartmaatschappijen; deze vennootschap, met zetel te Parijs, Rue de Courcelles, 167, (Frankrijk), is gekozen om in het kader van Rederscomités waarin op havens tussen Frankrijk en een aantal Afrikaanse Staten diensten onderhoudende scheepvaartmaatschappijen zijn georganiseerd, coördinatie-, uitvoerings- en controletaken te vervullen.
- (2) Bij brieven van 3 respectievelijk van 22 juli 1987 hebben de Deense Redersvereniging, respectievelijk de Deense Regering klachten ingediend uit hoofde van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 betreffende met name de gedragingen in Frankrijk van de genoemde rederscomités en van Secrétama, die erop gericht zouden zijn de mededinging bij

hun vervoer te beperken of in het geheel niet toe te laten. Bij brieven van 15 juni en 5 oktober 1988 heeft de Commissie op grond van artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 Secrétama verzoeken om inlichtingen gezonden. In elk van deze beide brieven heeft de Commissie gewezen op artikel 19 van genoemde verordening inzake de verstrekking van onjuiste inlichtingen in antwoord op een verzoek om inlichtingen. Bij brieven van 13 juli en 7 november 1988 heeft Secrétama op de genoemde verzoeken geantwoord.

- (3) Bij brief van 22 december 1988 heeft de Commissie Secrétama langs de weg van een mededeling van punten van bezwaar gemeld dat enkele van de inlichtingen in de in punt 2 genoemde brieven haar onjuist voorkwamen en dat zij zich derhalve het recht voorbehield in deze zaak krachtens artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4056/86 een geldboete op te leggen. Bij brief van 6 februari 1989 heeft Secrétama in antwoord op de mededeling van punten van bezwaar haar opmerkingen gemaakt; Secrétama heeft daarenboven met een beroep op artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 verzocht om in een hoorzitting te worden gehoord. De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 20 juni 1989. Bij brief van 28 februari 1990 heeft de Commissie ter aanvulling van haar punten van bezwaar Secrétama uitgenodigd stelling te nemen ten aanzien van daarbij aan Secrétama toegezonden nieuwe stukken die haar punten van bezwaar nog versterkten. Bij brief van 29 maart 1990 heeft Secrétama daarop stelling genomen, zonder evenwel te verzoeken om een nieuwe hoorzitting waarin zij zou kunnen worden gehoord.

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 4.

- (4) De door Secrétama verstrekte inlichtingen waarop deze beschikking betrekking heeft, worden hier weergegeven :

- i) Na een beschrijving van de in het kader van de Rederscomités toegepaste vrachtverdelingsformule geeft Secrétama op bladzijde 5 en 6 van haar brief van 13 juli 1988 in het kader van een „algemeen antwoord” op de vragenlijst van de Commissie de volgende precisering :

„Deze formule, waaraan de scheepvaartmaatschappijen en de bevrachters en transit-overladers gewend zijn, biedt natuurlijk het redersmanagement soepelheid ten opzichte van de eenzijdige regelingen die op bepaalde andere vervoerslijnen en op de meeste Europees-Afrikaanse verbindingen gelden. Zij biedt nog enkele andere voordelen, met name heeft zij, al lijkt zij op de verdelingsregeling in een pool, niet de dwingende regels daarvan (financiële regelingen, boetebepalingen, enz.).”.

- ii) Bladzijde 8, in antwoord op de volgende vraag van de Commissie :

„Kan een rederij die niet over een ladingsvergunning of quota beschikt, toch op de betrokken scheepvaartlijnen vervoerdiensten verrichten ? Zo neen, gelieve u de aard van de belemmeringen voor deze mogelijkheid aan te geven (wettelijke of administratief-rechtelijke maatregelen in de betrokken Staten, overeenkomsten tussen de Staten, of andere maatregelen).”.

Antwoord Secrétama :

„Het is voor een scheepvaartmaatschappij die niet de beschikking heeft over een laadvergunning of een doel dat tegen betaling in geldeenheden kan worden verwezenlijkt, inderdaad mogelijk tussen de betrokken Franse en Afrikaanse havens te vervoeren.

Eventuele wettelijke of bestuursrechtelijke belemmeringen voor deze mogelijkheid hebben niets uitstaans met gedragingen van de Rederscomités, en wij kunnen vanzelfsprekend onzerzijds over de toepassing van dergelijke publiekrechtelijke voorschriften geen oordeel uitspreken.”.

- iii) Toen de Commissie (als bijlage tot het verzoek om inlichtingen van 15 juni 1988) de tekst (in ontwerpstadium), van een interministerieel besluit van Senegal overlegde antwoordde Secrétama (blz. 10 van de brief van 13 juli) :

„Het officiële document van de Republiek Senegal waarvan u onder referentie nr. 32450-146 tot 155 een kopie overlegt onder referentie bijlage 3, was ons tot op heden geheel onbekend.”.

In antwoord op een vraag van de Commissie over de inhoud van dit besluit, voegt Secrétama daaraan toe :

„Wij hebben met verbazing vastgesteld dat enerzijds werd verwezen naar een gemengde Frans-Senegalese commissie en anderzijds naar onze benoeming tot secretaris voor Frankrijk in het Rederscomité.”.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

- (5) Oogmerk van de verzoeken om inlichtingen van de Commissie aan Secrétama is voornamelijk vast te stellen :

- i) of de Rederscomités op elk der betrokken scheepvaartverbindingen ladingverdeling toepassen en zo ja, of deze betrekking heeft op het gehele vervoer ;
- ii) hoe de controle op de naleving van de ladingverdeling zoals die door de scheepvaartmaatschappijen geschiedt, wordt uitgeoefend ;
- iii) of er een sanctieregeling bestaat die hetzij voor de bij de Rederscomités aangesloten scheepvaartmaatschappijen die hun toewijzing overschrijden, geldt, hetzij voor scheepvaartmaatschappijen die geen lid van de comités zijn en niettemin, concurrerend met de leden van de comités, ladingen opnemen.

- (6) In haar antwoord van 13 juli 1988 bevestigde Secrétama wel degelijk dat de Rederscomités in hun midden een verdeling toepassen van ladingen die uit Frankrijk naar elf West- en Centraalafrikaanse Staten worden uitgevoerd ; Secrétama verklaart anderzijds dat zij de Comités bij deze verdeling bijstaat (door met name statistieken op te stellen) en, nog steeds voor rekening van deze Comités, op de naleving van de ladingverdeling controle uitoefent door op de haar door de verschillende reders en de voornaamste Franse havens verstrekte documenten aan te geven dat deze reders de besluiten van de Comités hebben nageleefd.

- (7) Daarentegen deed Secrétama moeite om in haar brief van 13 juli 1988 impliciet het bestaan van sanctieregelingen ter naleving van de regels van de Rederscomités te ontkennen, trachtte zij het bestaan ervan in twijfel te trekken en wees zij vervolgens elke verantwoordelijkheid van de Rederscomités, en bijgevolg van Secrétama zelf, voor de toepassing van deze regelingen van de hand :

- i) Secrétama geeft namelijk in haar weergave van de „formule” voor de werking van de Rederscomités (zie punt 4, onder i)), aan dat daaraan geen enkele regeling met strafbedingen verbonden is, hetgeen naar haar oordeel een „voordeel” van deze formule mag worden genoemd. Het is zeer begrijpelijk dat Secrétama in de eerste plaats, uit hoofde van haar functies, naar de door de Rederscomités zelf gecreëerde regels verwijst en niet naar publiekrechtelijke voorschriften van de Staten waarvan een deel van de buitenlandse handel onder deze Comités valt. Wanneer zij het ontbreken van interne strafmaatregelen bij de Rederscomités als een voordeel aandient wil Secrétama echter de Commissie tot de gevolgtrekking brengen dat dit voordeel niet wordt gecompenseerd door een strafregeling, wellicht

buiten de Comités bestaande, maar niettemin bestemd om de naleving van de tuchtregels binnen de Comités te waarborgen. Was dit namelijk het geval dan zou het ontbreken van een strafregeling binnen de Comités zelf geenszins een voordeel opleveren voor de scheepvaartmaatschappij die boven haar quota of buiten de regels van de Rederscomités om ladingen zou willen opnemen. Wordt afwezigheid van interne strafmaatregelen bij Rederscomités een voordeel genoemd, dan komt dit neer op impliciete ontkenning van het bestaan van enige sanctieregeling.

- ii) Door de Commissie gevraagd naar het bestaan van belemmeringen (wettelijke of bestuursrechtelijke maatregelen inbegrepen) die bestemd zijn een scheepvaartmaatschappij te verhinderen buiten de Rederscomités om te opereren, betwijfelt Secrétama (zie punt 4, onder ii)) het bestaan van dergelijke maatregelen en kwalificeert zij deze als „eventueel”.

Voorts verklaart Secrétama geen kennis te hebben van de voor het Frans-Senegalese verkeer geldende voorschriften (zie punt 4, onder iii)) en wil zij de Commissie aan het bestaan van deze voorschriften doen twijfelen. Dit document is de Commissie namelijk door de klagers slechts in de vorm van voorontwerp overgelegd (zonder datum, referentie of ondertekening) en in deze staat aan Secrétama doorgegeven. In dat stadium van het onderzoek kon de Commissie dus niet vaststellen of het betrokken besluit inderdaad was aangenomen, noch of het werd toegepast. Door te verklaren dat zij van dit document geen kennis had genomen, kon Secrétama (die met name het secretariaat van het Rederscomité Frankrijk-Senegal waarneemt en uit dien hoofde kan worden geacht beter dan de Commissie over eventuele publiekrechtelijke voorschriften met betrekking tot dit vervoer te zijn ingelicht) de Commissie tot de gevolgtrekking brengen dat de in dit besluit vervatte bepalingen in feite niet werden toegepast. Nu kon Secrétama, aangezien uit de inhoud van dit besluit blijkt welke rol het Rederscomité (en Secrétama) in de functionering van een regeling van ladingverdeling vervullen, waarvan hetzelfde document aangeeft dat deze op het gehele verkeer van toepassing is en voorzien is van zware sancties tegen overtredende rederijen, begrijpen dat het van groot belang was voor de Commissie te weten of deze voorschriften inderdaad van kracht waren.

- iii) Ten slotte trachtte Secrétama de Rederscomités van alle verantwoordelijkheid voor de toepassing van de sanctieregelingen vrij te pleiten door te stellen dat deze „eventuele ... belemmeringen” niets uitstaans hebben met gedragingen van de Rederscomités (zie punt 4, onder ii)).
- (8) In antwoord op de verzoeken van de Commissie om inlichtingen zoals reeds vermeld, verstrekte Secrétama onjuiste inlichtingen die de Commissie tot verkeerde gevolgtrekkingen kon brengen inzake de feiten die het voorwerp van het onderzoek uitmaken.

- (9) In de meeste van de elf Afrikaanse Staten waarvan de handel met Frankrijk, wat het lijnvaartvervoer betreft, door Rederscomités wordt bestreken, bestaan namelijk regelingen die een sanctieregeling inhouden en die gelden voor schepen die uit Frankrijk ladingen opnemen buiten de controle van Secrétama om. In sommige van deze Staten wordt Secrétama met name genoemd als het lichaam dat met de uitgifte van visa op de bordereellen is belast. Dit geldt met name voor de Senegalese reglementering zoals bedoeld in de brief van de Commissie van 15 juni 1988. In andere gevallen wordt in de reglementering zelf niet aangegeven welke instantie opdracht moet ontvangen om dergelijke visa af te geven, omdat deze benoeming wordt overgelaten aan de Raad van Verladers of de nationale scheepvaartmaatschappij van het betrokken land. Dit neemt niet weg dat in alle betrokken gevallen, zoals Secrétama zelf heeft bevestigd, de feitelijke verdeling van ladingen over de lijnverbindingen uit Frankrijk naar deze elf derde landen door de Rederscomités geschiedt onder controle van Secrétama en dat bijgevolg het visum (of de vergunning respectievelijk het attest) waarvan het ontbreken uit hoofde van de genoemde regelingen tot sancties leidt wel degelijk door Secrétama wordt afgegeven.

- (10) Een aantal stukken in het dossier (waartoe Secrétama toegang heeft gehad) bevestigen de toepassing van sancties bij niet-naleving van deze ladingverdeling. Het betreft met name:

- i) een waarschuwingsbrief van de scheepvaartadministratie van een Afrikaanse Staat aan een „overtredende” scheepvaartmaatschappij waarin wordt vermeld dat zij eerst aan het vervoer uit deze Staat naar Frankrijk kan deelnemen na vergunning van het Dienstcomité (Rederscomité) te hebben verkregen en dat elke lading buiten deze vergunning om tot een strikte toepassing van de geldende voorschriften leidt;
- ii) een aantal door het nationale Comité van beladers van een andere Afrikaanse Staat opgestelde processen-verbaal van boeten voor goederen die in overtreding van de geldende voorschriften inzake de ladingverdeling werden geïmporteerd, alsmede een briefwisseling tussen deze raad en de „overtredende” scheepvaartmaatschappijen. Enkele van deze processen-verbaal en brieven hebben betrekking op in Frankrijk ingevoerde goederen. Voor zover de Commissie bekend — en Secrétama heeft geen inlichtingen verstrekt waaruit zou blijken dat dit niet het geval is — is het Rederscomité het enige bevoegde lichaam voor de verdeling van ladingen die uit Frankrijk naar de betrokken Afrikaanse Staten worden uitgevoerd. De Commissie merkt bovendien op dat sommige van die processen-verbaal zijn uitgeschreven op gedrukte formulieren met het opschrift „vracht van zonder Secrétama-stempel geladen goederen”. Het feit alleen dat de autoriteit die de sancties oplegt het nodig heeft geoordeeld een formulier speciaal met dat briefhoofd te laten drukken, wekt de indruk dat de toepassing van

deze sancties geen uitzonderingsverschijnsel is (zelfs al blijken dezelfde formulieren in bepaalde gevallen ten onrechte te zijn gebruikt met betrekking tot vanuit andere Europese landen dan Frankrijk gepleegde „inbreuken”, dus op lijnen die niet onder het Rederscomité vallen). Voorts zijn sommige van de straffen opgelegd wegens „inbreuken” die tot eind 1985 teruggaan, dit wil zeggen kort na de inwerking-treding van voorschriften bij besluit van de betrokken Afrikaanse Staat, begin november 1985. De Commissie kan niet nagaan met welke frequentie oplegging van straffen sindsdien geschiedde. Het feit alleen dat dergelijke straffen wegens de niet-naleving van de verdeling van ladingen door het Rederscomité onder controle van Secrétama zijn opgelegd heeft, in ieder geval, waarschijnlijk wel een afschrik-kende werking op de scheepvaartmaatschap-pijen die in de verleiding mochten komen om de tuchtvoorschriften van dit Comité te omzei-len ;

iii) een telexbericht van 21 november 1988 van de Raad van Beladers van de onder punt ii) bedoelde Afrikaanse Staat aan een Europese scheepvaartmaatschappij. Dit bericht bevestigt de oplegging van een geldboete wegens „ont-breken van het Secrétama-stempel” voor een lading uit Marseille en verklaart dat „voor het aanleggen in een Franse haven de rederij zich tot de vertegenwoordigers van Secrétama dient te wenden om de laadvergunning te verkrijgen in de vorm van een stempel op de laadbrief”.

(11) Secrétama oefent haar activiteiten klaarblijkelijk uitsluitend op het Franse grondgebied uit ; daarom is zij niet aan de jurisdictie van derde landen onderworpen, noch wordt zij wettelijk geacht de voorschriften op het gebied van het zeevervoer van deze landen te kennen.

(12) In werkelijkheid heeft Secrétama steeds van het bestaan van deze regelingen en van de hoofd-trekken van de inhoud ervan (zelfs al verschilt deze van de ene Afrikaanse Staat tot de andere), althans ten aanzien van de voorschriften voor het zeever-voer met Frankrijk kennis gedragen. Dit blijkt met name uit het volgende :

i) Secrétama neemt het secretariaat waar van Rederscomités waarvan de enige werkzaamheid uit de organisatie van het zeevervoer tussen Frankrijk en elf Staten in West- en Centraal-afrika bestaat. Het is niet aan te nemen dat Secrétama aldus geen kennis zou hebben van het wettelijk raamwerk waarbinnen deze vervoerdiensten worden geëxploiteerd ; Dit is des te minder het geval, nu Secrétama zich, naast haar secretariaatswerk voor Rederscomités of scheepvaartconferenties, in een door haar voorbereide brochure aandient als een consul-tantsvennootschap in de sector zeevervoer ; zij moet derhalve wel degelijk op de hoogte zijn van de geldende regelingen, vooral inzake het vervoer waar zij beheers- en controletaken vervult ;

ii) zoals reeds is aangegeven (in punt 9) verwijzen een aantal van de door Afrikaanse Staten vastge-stelde regelingen uitdrukkelijk naar Secrétama als lichaam dat met de controle op de lading-verdeling door de Rederscomités is belast ; deze regelingen behelzen sancties in geval van verladen van goederen zonder Secrétama-visum. Het is nauwelijks voor te stellen dat dergelijke bepalingen, in alle betrokken gevallen, zouden kunnen zijn vastgesteld zonder dat Secrétama daarvan hetzij vooraf, hetzij eerst na de vaststel-ling ervan, op de hoogte zou zijn ;

iii) dit geldt met name ten aanzien van het hier-boven genoemde Senegalese besluit dat in een aantal artikelen Secrétama noemt doch waarvan Secrétama desondanks verklaart niets te weten.

Immers is :

a) naar dit document uitdrukkelijk verwezen op een vergadering van het „Comité armatorial France-Sénégal” van 11 december 1987 waar Secrétama door twee afgevaardigden was vertegenwoordigd en waarvan Secrétama vervolgens voor de verspreiding van de notulen onder de aangesloten maatschap-pijen zorg heeft gedragen ;

b) het betrokken besluit, waarin in het laatste artikel is bepaald dat het „overal waar nodig wordt gepubliceerd”, opgenomen in het officiële blad van de Republiek Senegal, dat, zoals de Commissie heeft kunnen vaststel-len, ter beschikking staat van eenieder die daartoe bij de administratieve archieven van dit land het verzoek doet ; vertegenwoordi-gers van Secrétama begeven zich tenminste eenmaal per jaar naar Senegal voor een vergadering van het „Comité armatorial” ;

c) het betrokken besluit van 1981 en sedertdien van toepassing op het Frans-Senegalese vervoer, zonder dat het voor zover de Commissie bekend, ooit is gewijzigd of inge-trokken ; Secrétama kan niet beweren dat zij gedurende zeven jaar in het Frans-Senegalese vervoer werkzaam te zijn geweest, omtrent dit document in onwetendheid is gebleven ;

d) het betrokken besluit in juli 1981 vastge-steld ; het is genomen op de vergadering van het „Comité armatorial” van 16 september daaropvolgend (waaraan vertegenwoordigers van Secrétama deelnamen) ; Secrétama belastte zich met de verspreiding van dit document onder de bij het Frans-Senegalese vervoer betrokken rederijen. Secrétama verzorgde deze verspreiding per rondschriften van 17 september 1981 ;

e) Secrétama de geadresseerde van een kopie van het telexbericht van de Franse rederijen van 30 juni 1981 aan de „Compagnie Séné-galaise de Navigation Maritime” waarbij de ondertekenaars zich „zeer gelukkig” achten „te vernemen dat het besluit inzake de sanc-ties op reders die de regeling van het zeever-voer van het „Comité armatorial” overtreden, spoedig zal worden ondertekend” ;

- f) Secrétama de geadresseerde van een brief van een Franse reder van 19 november 1981 waarin staat dat deze laatste heeft verzocht om „de toepassing van sancties in het Senegalese besluit” op een rederij die de verdelingsregels in het vervoer overtreedt;
- g) Secrétama de geadresseerde van een kopie van een brief van 18 november 1986 waarbij Secrétama (Secrétariat Commun des Armements Sénégalais) de directeur van de Senegalese koopvaardijvloot eraan herinnert dat het interministerieel besluit nr. 6678 van 8 juli 1981 dwingend het zeevervoer tussen Frankrijk en Senegal heeft geregeld;
- h) Secrétama in het bezit van een kopie van een telexbericht van USINA Dakar aan een aantal scheepvaartmaatschappijen van 25 februari 1984 om deze te herinneren aan de verplichtingen en de sancties uit hoofde van de toepassing van het „interministerieel besluit houdende regeling van het Frans-Senegalese zeevervoer van 8 juli 1981”.
- iv) op de hoorzitting door Secrétama zelf erkend dat zij op het tijdstip van de invoering van het „Comité armatorial France-Niger” op de hoogte was van binnenlandse voorschriften van Niger die inhielden dat ontbreken van een Secrétama-visum op de laadbrieven voor goederen uit Frankrijk over zee tot geldboeten zou leiden;
- v) uit het telexbericht van Secrétama aan een bij de Rederscomités aangesloten scheepvaartmaatschappij die haar toegewezen lading voor drie Afrikaanse Staten had overschreden, gebleken dat Secrétama bij de autoriteiten van deze drie Staten stappen heeft ondernomen om hen te vragen in deze zaak de betrokken regeling toe te passen. In ten minste één van deze drie gevallen leidde dit optreden inderdaad tot oplegging van een geldboete. Secrétama kan niet te goeder trouw beweren dat zij om toepassing van regelingen zou hebben gevraagd waarvan zij overigens het bestaan in twijfel zou hebben getrokken.
- (13) Secrétama heeft in antwoord op de punten van bezwaar van de Commissie bevestigd dat de meeste redersovereenkomsten inhouden dat „elk geval van niet-toepassing van de praktische regeling van een organisatie van het vervoer de betrokkenen voor alle zekerheid zal worden signaleerd”. In verband met het Noord-Zuid-vervoer zijn de betrokken belanghebbenden (administratieve autoriteiten of Raden van Beladers) in toepassing van de plaatselijke regelingen bevoegd om straffen op te leggen. Door deze betrokkenen „voor alle zekerheid” gevallen van niet-toepassing waarvan zij kennis krijgt, te melden (ongeacht of het gaat om overschrijdingen van toewijzingen van ladingen door

leden van Rederscomités dan wel om ladingen buiten deze Comités om) weet Secrétama dat zij de overtreder aan sancties blootstelt, al wordt zij niet altijd van geval tot geval ingelicht over de gevolgen welke aan haar stappen zijn gegeven.

Bovendien zij opgemerkt dat Secrétama zich in het in punt 12, onder v), genoemde geval niet tot het informeren van de „autoriteiten van bestemming” heeft beperkt maar deze heeft „verzocht” de voor dergelijke omstandigheden bestaande maatregelen toe te passen.

Onder die omstandigheden kan Secrétama niet te goeder trouw stellen dat de „eventuele wettelijke of bestuursrechtelijke belemmeringen <...> niets uitstaans hebben met gedragingen van de Rederscomités”.

- (14) Door het bestaan van sanctieregelingen waarvan zij op de hoogte was, impliciet te ontkennen en vervolgens in twijfel te trekken, heeft Secrétama de Commissie in antwoord op de haar toegezonden vragenlijst opzettelijk onjuiste inlichtingen verstrekt. Zij heeft ook opzettelijk zo gehandeld toen zij iedere verantwoordelijkheid van de Rederscomités bij de toepassing van deze regelingen wilde afwijzen.
- (15) In artikel 16, leden 1 en 4, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 is bepaald dat de Commissie ter vervulling van de taken welke haar bij die verordening zijn opgedragen, alle noodzakelijke inlichtingen kan inwinnen bij de Regeringen en de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, alsmede bij ondernemingen en ondernemersverenigingen.

In artikel 19, lid 1, onder b, van genoemde verordening is bepaald dat de Commissie bij beschikking aan ondernemingen of ondernemersverenigingen geldboeten kan opleggen van ten minste 100 en ten hoogste 5 000 ecu, wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid in antwoord op een verzoek als bedoeld in artikel 16, lid 3, een onjuiste inlichting verstrekken. Zoals uit het voorgaande blijkt heeft Secrétama opzettelijk bij herhaling onjuiste inlichtingen verstrekt welke de Commissie nopens de onderhavige zaak tot verkeerde gevolgtrekkingen zouden kunnen brengen.

De Commissie is van oordeel dat deze inbreuk bijzonder ernstig is. De herhaling ervan sluit uit dat de inbreuk uit onachtzaamheid zou kunnen zijn gepleegd. Tenslotte moest Secrétama wel degelijk weten dat zij met dat gedrag op de concurrentieregels inbreuk maakte omdat de Commissie ervoor had gezorgd dat in haar verzoek om inlichtingen de betrokken bepalingen van artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 waren vermeld.

Het is onder deze omstandigheden redelijk binnen de in artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 aangegeven grenzen, Secrétama een forse geldboete op te leggen.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Door in antwoord op een verzoek uit hoofde van artikel 16, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad onjuiste inlichtingen te verstrekken, heeft Secrétama inbreuk gepleegd op de beperkingen van genoemd artikel 16.

Artikel 2

Secrétama wordt een geldboete van 5 000 (vijfduizend) ecu opgelegd. Deze boete dient binnen drie maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking in ecu te worden betaald door storting of overmaking op rekening nr. 310-0933000-43 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Bank Brussel Lambert, Europees Agentschap, Robert Schumanplein 5, B-1040 Brussel.

Op het bedrag van deze geldboete is vanaf het tijdstip waarop de genoemde termijn is verstreken, van rechtswege rente verschuldigd tegen de rentevoet van het Euro-

pese Monetaire Samenwerkingsfonds voor zijn verrichtingen in ecu op de eerste werkdag van de maand waarin deze beschikking is gegeven, vermeerderd met 3,5 procentpunten, ofwel 14 %.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot Secrétama, Rue de Courcelles 167, F-75017 Parijs.

Deze beschikking vormt overeenkomstig artikel 192 van het EEG-Verdrag executoriale titel.

Gedaan te Brussel, 19 december 1990.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter